

Hvis institutionen uden bistand af eksterne eksperter vurderer, at opfindelsen ikke er af interesse, og derefter beslutter ikke at overtage opfindelsen, fortaber institutionen sine rettigheder. Arbejdstager bevarer herefter retten efter lovforslagets § 7. Hvis det senere viser sig, at opfindelsen kan udnyttes erhvervsmæssigt og tilmed give et økonomisk afkast, kan institutionen således ikke få del i dette afkast.

Spørgsmål 20:

Hvad gør en dansk opfinder, hvis en udenlandsk virksomhed kan se en idé i et patent, som hans arbejdsgiver ikke kan se?

Svar:

Efter lovforslagets § 7 har ansatte ved universiteter og sektorforskningsinstitutioner som udgangspunkt retten til egne opfindelser. Efter § 8 kan institutionen dog gøre krav på rettigheden, hvis opfindelsen er gjort som led i ansættelsen.

Hvis ansættelsesinstitutionen på baggrund af sin vurdering efter § 11 ikke ønsker at overtage retten til opfindelsen, og hvis der i øvrigt ikke på forhånd er indgået anden aftale f.eks. med en virksomhedspartner efter § 9, bevarer den ansatte alle rettigheder til selv at disponere over opfindelsen.

Den pågældende opfinder vil herunder frit kunne handle rettighederne til danske eller udenlandske virksomheder, og institutionen kan ikke efterfølgende gøre krav på andel i indtægterne.

Har pågældende opfinder brug for professionel assistance til at opsøge interesserede virksomheder, til at indgive patentansøgning eller indgå licensaftaler, kan vedkommende på eget initiativ rekvirere denne assistance bl.a. fra DTI Innovation og de nye innovationsmiljøer.

Spørgsmål 24:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen fra Birgitte Munch-Petersen af 14. oktober 1998, jf. L 93 - bilag 10.

Svar:

Henvendelsen fra Birgitte Munch-Petersen refererer ikke til lovforslag nr. L 93 i den foreliggende udgave, men til det foreløbige udkast til lovforslag (forslag til lov om immaterielle rettigheder for offentligt ansatte forskere), som blev rundsendt i høring den 25. august 1998.

I sin henvendelse udtrykker Birgitte Munch-Petersen (BMP) bekymring ved følgende elementer i lovforslaget (høringsudgaven af 25.8.1998):

1. Tidsfristerne for hemmeligholdelse af opfindelser
2. Ansattes erstatningsansvar i forhold til institutionen
3. Institutionernes evne til at vurdere indberettede opfindelser.

Ad 1. Tidsfrister

For tidlig offentliggørelse af en opfindelse vil i mange tilfælde ødelægge muligheden for at beskytte og udnytte retten til en opfindelse - f.eks. gennem udtagning af patent. Derfor er det nødvendigt at kunne udsætte offentliggørelsen i en periode, mens opfindelsen vurderes nærmere, og mens der eventuelt udarbejdes og indgives en foreløbig (såkaldt prioritetskabende) patentansøgning.

I forhold til høringsudgaven (som refereret af BMP) er der i det fremsatte lovforslag foretaget en afkorting af den periode, som institutionen kan udsætte offentliggørelsen af en given opfindelse, og en skærpelse af kravene til institutionens sagshåndtering. Efter det foreliggende, reviderede forslag skal forskere ikke afvente tilladelse, men kan frit publicere, medmindre institutionen aktivt stiller krav om at udsætte offentliggørelsen. Institutionen kan maksimalt stille krav om udsættelse i 4, og ikke som tidligere foreslået op til 12 måneder fra indberetningstidspunktet. Er der i konkrete tilfælde behov for en længere frist, må dette aftales med de implicerede medarbejdere og forudsætter alles accept.

Med til billedet hører i øvrigt, at påbud om midlertidig hemmeligholdelse af en opfindelse ikke udelukker, at der sideløbende kan indsendes et manuskript til fortrolig bedømmelse hos en tidsskriftsredaktion. Ofte vil der gå flere måneder fra indsendelse til publicering, hvorved den mellemliggende periode kan benyttes til vurdering af opfindelsen og eventuel indgivelse af en prioritetskabende patentansøgning. Påbud om hemmeligholdelse af en opfindelse behøver i så tilfælde ikke at medføre nogen forsinkelse af publiceringen.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af udvalgets spørgsmål nr. 13.